

mærkelig Lapsus. Hvorledes en saadan Lapsus kan afstedkommes, er mig ret ubegribeligt, men der kan jo ske saa meget. Imidlertid forekommer det mig, at man har taget mere højtideligt paa denne Lapsus, end den egentlig fortjente. Hvorfor man har sendt Indberetningen til Landbrugsministeriet og til Generalkonsul Faber i London, forstaar jeg ikke. Den Sag var jo færdig til Retur ledsaget af en „Næse“ lige med det samme. Men ganske vist, naar en Konsul forstaar sin Gerning som Danmarks Repræsentant paa den Maade, at han kan begaa en saadan Lapsus, vidner det ikke til Fordel for den paagældende Konsul.

Der er fremført saa stærke Angreb her paa Udenrigsministeriet som Institution, og der er nævnt saadanne Forhold, at der nok kunde være Anledning til at sige: Her maa der skaffes Lys, og er der begaaet Uret, maa der gives Opregnsning indenfor den Begrænsning, som ligger baade i de almindelige og i de personlige Forholds Natur. Det glæder mig derfor, at jeg i saa Henseende kan slutte mig til den højtærede Udenrigsminister, som netop betonedede, at er der begaaet Uret, skal der ydes Opregnsning. Jeg anbefaler saaledes, at Sagen nyder Fremme, og vil, naar Tinget har besluttet at lade den overgaa til 2den Behandling, stille Forslag om Udvalgs Nedsættelse.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Forslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Anders Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa, at Sagen henvises til et Udvalg paa 15 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning
vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov af 18. December 1897 om Retternes Medvirkning til Optagelse af Bevis i Udlandet m. m.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 25—28).

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Effersøe: Jeg skal kort anbefale, at det foreliggende Lovforslag vedtages uforandret. De Ændringer i det oprindelige Forslag, som ere vedtagne i det andet høje Ting, ere kun af redaktionel Natur, og saa vidt det kan ses, kan der ikke være noget at indvende mod dem.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i § 165 i Lov om Konkurs m. m. af 25. Marts 1872.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 29—30.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Effersøe: Det foreliggende Lovforslag staar i Forbindelse med det foregaaende. I det andet høje Ting er der vedtaget en enkelt Ændring i det af den højtærede Justitsminister der forelagte Forslag, en Ændring, som dog kun tilsigter at tydeliggøre det, som Lovforslaget indeholder, Jeg skal tillade mig at anbefale ligeledes dette Lovforslag til uforandret Vedtagelse her i Tinget.

Alfred Christensen: Jeg vil blot tillade mig at henlede det høje Tings Opmærksomhed paa, at dette Lovforslag gaar ud paa, at en Arrest skal bortfalde, saa snart der efter en i Forfølgningssagen erhvervet Dom, der ikke paaankes, eller et forud for eller under samme indgaaet offentligt Forlig kan gøres Eksekution. Jeg synes, det er en meget kort Tidsfrist, det vil næsten blive umuligt for Arresthaveren at værges sin Ret. Man kan jo ikke, fordi man faar indgaaet et eksigibelt Forlig, eller fordi jeg den Dag i Dag faar en eksigibel Dom, faa gjort Eksekution. Forliget kan eksekveres straks, Dommen først efter den i Loven satte Termin for dens Fuldbgyrdelse, altsaa maaske først 15 Dage efter Dommens lovlige Forkyndelse kan der gøres Eksekution efter en saadan Dom. Men derfor kan jeg faktisk i Praksis ikke gøre Eksekution, for jeg skal bestille